

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

3.9.2007

B6-0323/2007 }
B6-0324/2007 }
B6-0325/2007 }
B6-0327/2007 } RC1

KOPĪGAS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

ievērojot Reglamenta 103. panta 4. punktu, iesniedza

- *Ioannis Varvitsiotis, Antonios Trakatellis, Konstantinos Hatzidakis, Ioannis Gklavakis, Nikolaos Vakalis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Gerardo Galeote, Georgios Papastamkos, Antonis Samaras, Manolis Mavrommatis, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Giorgos Dimitrakopoulos un Roberta Alma Anastase, PPE-DE grupas vārdā,*
- *Martin Schulz, Hannes Swoboda un Stavros Lambrinidis, PSE grupas vārdā,*
- *Vittorio Prodi, Elizabeth Lynne, Alfonso Andria un Jean Marie Beaupuy, ALDE grupas vārdā,*
- *Cristiana Muscardini, Liam Aylward un Sebastiano (Nello) Musumeci, UEN grupas vārdā*
- *Francis Wurtz, Dimitrios Papadimoulis, Roberto Musacchio, Kyriacos Triantaphyllides un Willy Meyer Pleite, GUE/NGL grupas vārdā*
- *Jens-Peter Bonde un Georgios Karatzaferis, IND/DEM grupas vārdā*

nolūkā aizstāt priekšlikumus, kurus iesniegušas šādas grupas:

- PPE-DE (B6-0323/2007)
- ALDE (B6-0324/2007)
- GUE/NGL (B6-0325/2007)
- PSE (B6-0327/2007)

par dabas katastrofām

Eiropas Parlamenta rezolūcija par dabas katastrofām

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 2., 6. un 174. pantu,
- ņemot vērā tā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par mežu ugunsgrēkiem un plūdiem¹, 2002. gada 5. septembra rezolūciju par plūdiem Eiropā², 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par sausumu Portugālē³, 2005. gada 12. maija rezolūciju par sausumu Spānijā⁴, 2005. gada 8. septembra rezolūciju par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem un plūdiem) Eiropā⁵ un 2006. gada 18. maija rezolūciju par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem, sausuma periodiem, plūdiem) — lauksaimniecības aspekti⁶, reģionālās attīstības aspekti⁷ un vides aspekti⁸;
- ņemot vērā divas kopīgās atklātās uzklaušanās, ko organizēja tā Reģionālās attīstības komiteja, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja un Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, proti, par „Eiropas stratēģiju dabas katastrofu novēršanai” (2006. gada 20. martā) un par „Eiropas civilās aizsardzības spēkiem — Eiropas atbalsts” (2006. gada 5. oktobrī),
- ņemot vērā Padomes 2001. gada 23. oktobra lēmumu, ar ko izveido Kopienas mehānismu pastiprinātas sadarbības veicināšanai civilās aizsardzības intervenču jomā (2001/792/EK, Euratom)⁹, kā arī pārstrādātā Padomes lēmuma, ar ko izveido civilās aizsardzības mehānismu, turpmāko pieņemšanu un Parlamenta 2006. gada 24. oktobrī pausto nostāju¹⁰,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu EP un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (COM(2005)0108), un Parlamenta 2006. gada 18. maija nostāju¹¹,
- ņemot vērā *Michel Barnier* 2006. gada 9. maija ziņojumu „Par Eiropas civilās aizsardzības spēkiem: Eiropas palīdzība”,
- ņemot vērā tā 2007. gada 25. aprīļa normatīvo rezolūciju attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par plūdu riska izvērtēšanu un pārvaldību¹²,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 5. marta lēmumu, ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu

¹ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0349.

² OV C 272 E, 13.11.2003., 471. lpp.

³ OV C 33 E, 09.02.2006., 599. lpp.

⁴ OV C 92 E, 20.04.2006., 414. lpp.

⁵ OV C 193 E, 17.08.2006., 322. lpp.

⁶ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0222.

⁷ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0223.

⁸ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0224.

⁹ OV L 297, 15/11/2001., 7. lpp.

¹⁰ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0286.

¹¹ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2006)0218.

¹² *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0143.

instrumentu (2007/162/EK, *Euratom*)¹,

- ņemot vērā tieslietu un iekšlietu ministru Padomes sanāksmes 2007. gada 12. un 13. jūnija secinājumus par Uzraudzības un informācijas centra (*MIC*) koordinēšanas spēju paaugstināšanu saistībā ar Kopienas civilās aizsardzības mehānismu,
  - ņemot vērā 1997. gada decembra Kioto protokolu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata izmaiņām (*UNFCCC*) un to, ka EK 2002. gada 4. martā ratificēja Kioto protokolu,
  - ņemot vērā 2003. gada Regulu (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu („*Forest Focus*”),
  - ņemot vērā Briseles Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija prezidentvalsts secinājumu 12. punktu attiecībā uz Eiropas Savienības reaģēšanas spēju uz ārkārtas situācijām, krīzēm un katastrofām,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā”²,
  - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. ņemot vērā postošos ugunsgrēkus un spēcīgos plūdus, kas 2007. gada vasarā prasījuši upurus un radījuši postījumus Eiropas kontinentā, jo īpaši Grieķijā un Apvienotajā Karalistē, skarot ES dalībvalstis, dažus attālākos reģionus, jo īpaši viesuļvētras Dīns skarto Martiniku un Gvadelupu, kandidātvalstis un ES tuvākās kaimiņvalstis; tā kā tikai jūlijā vien nodegusi platība bija tik pat liela kā visa pagājušajā gada laikā nodegusi kopējā platība; tā kā augustā Grieķiju piemeklēja smaga nacionāla traģēdija, ko izraisīja viena no postošākajām uguns nelaimēm ar cilvēku upuriem, kāda nav bijusi citur pasaulē kopš 1871. gada;
- B. tā kā kopējā veģetācijas un mežu zemes platība, tostarp arī Natura 2000 tīklā iekļautas Kopienā nozīmīgas teritorijas (KNP) un citas ekoloģiski nozīmīgas teritorijas, kas ekoloģiski saistīja visu reģionu, kuru skāra ugunsgrēki šajā vasarā Eiropā ir vairāk nekā 700000 hektāri, un visvairāk cietušās valstis ir Grieķija, Itālija, Bulgārija, Kipra, Horvātija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Spānija (jo īpaši Kanāriju salas un Kastīlijas province), Ukraina, Turcija un Albānija;
- C. tā kā nesenie postošie mežu ugunsgrēki tikai Grieķijā izraisīja vairāk nekā 60 cilvēku bojāeju, ievainojumus daudziem cilvēkiem, vairāk nekā 250 000 hektāru degoša meža un krūmāju, dzīvnieku zaudējumus, daudzu ēku un īpašumu sagraušanu un ciematu iznīcināšanu;
- D. tā kā tajā pašā laikā citās Eiropas daļās tika piedzīvoti spēcīgi plūdi, jo īpaši Apvienotajā Karalistē, izraisot vismaz 10 cilvēku bojāeju un nodarot kaitējumu EUR 5 miljardu apmērā ēkām, skolām, infrastruktūrai un lauksaimniecībai, kā arī tīra ūdens piegādes pārtraukumu vairāk nekā 420 000 cilvēku, kā rezultātā liels skaits cilvēku bija spiesti pārvietoties un bija

¹ OJ L 71, 10/03/2007., 9. lpp

² COM(2007)414

radīti ievērojami zaudējumi uzņēmējdarbībai, lauksaimniecībai un tūrisma nozarei; tā kā Itālija piedzīvoja kritisku situāciju saistībā ar plūdiem valsts centrālajā un ziemeļu daļā, kā arī sausumu un ugunsgrēkus valsts dienvidos; tā kā bīstami sausuma periodi iestājās Austrumeiropā, jo sevišķi Rumānijā;

- E. tā kā divu mēnešu laikā Kopienas civilās aizsardzības mehānisms tika iedarbināts divpadsmit reīzu, vienāda veida ārkārtas situācijās un septiņas no šīm katastrofām notika vienlaicīgi; tā kā dalībvalstu palīdzība bija nepietiekama, lai nodrošinātu ātru un pienācīgu civilās aizsardzības reakciju uz visiem šiem ārkārtas gadījumiem;
- F. tā kā Eiropas dienvidu daļā vasaras sezonas ir aizvien karstākas un sausākas, mežu ugunsgrēki un citi postoši ugunsgrēki ir periodiska parādība, taču tie ar katru gadu kļūst bīstamāki intensitātes un ģeogrāfiskās vietas ziņā; tā kā šo katastrofālo gadījumu tendenci ietekmē arī klimata pārmaiņas, un tie ir saistīti ar pieaugošiem karstuma un sausuma periodiem, ka norādīts Komisijas paziņojumā par sausuma periodiem; tā kā investīcijas cīņā ar klimata pārmaiņām līdz ar to ir ieguldījums katastrofu — sausuma un mežu ugunsgrēku novēršanā; tā kā ņemot vērā pašreizējos apstākļus, kad sausuma periodi paliek aizvien ilglaicīgāki, būs aizvien sarežģītāk atjaunot mežu pēc ugunsgrēkiem un glābties no pārtuksnešošanās;
- G. ņemot vērā dabas katastrofu nodarītā kaitējuma ekonomiskās un to sociālās sekas reģionu ekonomikā, ražošanā un tūrismam;
- H. tā kā lielo ugunsgrēku skaitu 2007. gadā Dienvidēiropā, kā arī to apjomus nosaka vairāki apstākļi, tostarp klimata pārmaiņas, nepilnības nosakot mežu teritorijas un nepietiekama to apsaimniekošana, kā arī vairāki dabīgi cēloņi un cilvēku neuzmanība, bet arī krimināla rīcība, līdztekus tam, ka netiek adekvāti īstenoti likumi, kuri aizliedz nelegālu būvniecību uz izdegušajām zemēm;
- I. tā kā Eiropas Savienībai ir jāapzinās to dabas katastrofu īpašais raksturs, kuras rada sausums un ugunsgrēki Vidusjūras reģionā, un attiecīgi jāpielāgo šo katastrofu profilakses, pētniecības, risku pārvaldības, civilās aizsardzības un solidaritātes pasākumi;
  - 1. pauž līdzjūtību un ciešu solidaritāti bojāgājušo tuviniekiem un postījumu skarto teritoriju iedzīvotājiem;
  - 2. apliecina cieņu ugunsdzēsējiem — profesionālajiem un brīvprātīgajiem, kuri nenogurstoši cīnījās un riskēja ar savām dzīvībām, lai nodzēstu ugunsgrēkus, izglābtu cilvēkus un ierobežotu šīs vasaras dabas katastrofu radītos postījumus, kā arī apliecina savu cieņu daudziem pilsoņiem, kas cīnījās, lai glābtu savu iztiku un apkārtējo vidi;
  - 3. aicina Eiropas Komisiju mobilizēt pašreizējo ES Solidaritātes fondu viselastīgākā veidā un bez jebkādas kavēšanās un izvairīties no ilglaicīgām procedūrām un administratīviem šķēršļiem; saistībā ar to uzskata, ka nekavējoties ir jābūt pieejamiem nepieciešamajiem resursiem, lai mazinātu cietušo un viņu tiešo ģimeņu ciešanas un apmierinātu viņu vajadzības, izmantojot ES Solidaritātes fonda un jebkura cita Kopienas instrumenta līdzekļus (piemēram, struktūrfondus vai EARDF), vai jebkurus citus iespējamus finansiālus līdzekļus;

4. mudina Komisiju ieviest Kopienas ārkārtas atbalsta pasākumus, jo īpaši finansiāla veida, lai atbalstītu smagi cietušo reģionu rehabilitāciju, atjaunotu ražošanas potenciālu skartajās teritorijās, censtos atsākt darba vietu izveidi un veikt nepieciešamos pasākumus, lai kompensētu sociālās izmaksas, kuras saistītas ar darba vietu un citu ienākumu avotu zaudēšanu;
5. uzsver, ka jāpaātrina procedūra piekļuvei ES fondiem tās lauksaimniecībā izmantojamās zemes atveseļošanai, kuru skāruši plūdi un ugunsgrēki, kā arī jānodrošina lielāks finansiāls atbalsts pretplūdu aizsardzības sistēmu pilnveidošanai; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis pārskatīt savas labākās prakses un dalīties ar tām atbilstīgi jaunākajiem zinātniskajiem atzinumiem par palielinātu plūdu risku un meža ugunsgrēkiem, kurus izraisa zemes, dzīvotņu un nosusināšanas apsaimniekošanas veidi; mudina dalībvalstis atbalstīt dabisku ūdens novadīšanu un ūdens uzkrāšanu vidē, cik vien tas iespējams; tajā pašā laikā palielinot plūdu kontroles un ūdens novadīšanas infrastruktūras jaudu, lai mazinātu pārmērīgu lietavu radītos postījumus;
6. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības, dalībvalstu un citu valstu solidaritāti, palīdzot skartajiem reģioniem ārkārtas situācijās mežu ugunsgrēkos, nodrošinot ar lidmašīnām, ugunsdzēsšanas aprīkojumu un speciālu informāciju, kā arī būtiski palīdzot attiecīgajām iestādēm un glābējiem;
7. atzīst Uzraudzības un informācijas centra (*MIC*) ieguldījumu, atbalstot un veicinot civilās aizsardzības palīdzības mobilizēšanu un koordinēšanu ārkārtas situācijās; taču norāda, ka dalībvalstu resursi cīņai ar mežu ugunsgrēkiem, jo īpaši līdzekļi dzēšanai no gaisa, ir ierobežoti un ka ne vienmēr ir iespējams dalībvalstīm piedāvāt atbalstu tad, kad šie resursi ir nepieciešami savā valstī; atzīmē, ka tādējādi dažas dalībvalstis saņēma mazāku atbalstu nekā pārējās un tām palīdzības saņemšanā bija jāpaļaujas uz divpusējiem nolīgumiem ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis; tāpēc pauž nožēlu, ka dažos gadījumos ES kopumā nespēja parādīt pietiekamu solidaritāti;
8. neatlaidīgi mudina Padomi bez turpmākas kavēšanās panākt, lai tiktu pieņemta jaunā regula attiecībā uz ES Solidaritātes fondu, ņemot vērā to, ka Eiropas Parlaments 2006. gada maijā pieņēma savu nostāju; uzskata, ka Padomes kavēšanās šajā jautājumā ir nepieņemama; uzskata, ka ar šo jauno regulu, kurā — citu pasākumu kopumā — noteikts pazemināts sliekšnis ES Solidaritātes fonda mobilizācijai, dos iespēju risināt postījumu problēmu efektīvāk, elastīgāk un savlaicīgāk; aicina pašreizējo prezidentvalsti Portugāli, kā arī ES finanšu, vides, lauksaimniecības un reģionālās attīstības ministrus nekavējoties sākt ātru un stingru rīcību; šajā nolūkā iesaka sasaukt kopīgu šo atbildīgo ES ministru Padomes ārkārtas sanāksmi, kurā Parlamenta un Komisijas pārstāvji piedalītos kā novērotāji;
9. aicina izveidot Eiropas spēkus, kas nekavējoties varētu reaģēt ārkārtas situācijās, kā tas ieteikts komisāra *M. Barnier* ziņojumā, un pauž nožēlu, ka saistībā ar to nav atbildes un turpmāku pasākumu; saistībā ar to tāpat uzsver, ka jāturpina pilnveidot ātrās reaģēšanas spējas, kas balstās uz dalībvalstu civilās aizsardzības moduļiem, kā tas prasīts Briseles Eiropadomes 2006. gada 16. un 17. jūnija sanāksmē; šim nolūkam aicina Komisiju izstrādāt konkrētu priekšlikumu; uzsver dalībvalstu un to vietējo varas iestāžu nozīmību, lai efektīvi novērstu ugunsgrēkus un cīnītos ar tiem;

10. mudina Eiropas Komisiju pieprasīt no dalībvalstīm darbības programmas un pieredzes to īstenošanā dabas katastrofu gadījumā un pārbaudīt vai novēršana, gatavība un veiktie reaģēšanas pasākumi ir atbilstīgi, lai tādējādi dalītos pieredzē un izdarītu secinājumus par tūlītēju rīcību, administratīvo un rīcības struktūru koordināciju, kā arī nepieciešamo cilvēkresursu un materiālo resursu pieejamību; aicina Komisiju izpētīt sadarbības iespējas ar ES kaimiņvalstīm un citām trešām valstīm cīņā ar postošiem ugunsgrēkiem, apmainoties ar labāko pieredzi un/vai resursiem riskanto vasaras mēnešu laikā, lai labāk sagatavotos mežu ugunsgrēku periodam 2008. gadā;
11. uzskata, ka pēdējo gadu un nesenā pieredze pārlicinoši rāda, ka ir jāuzlabo Kopienas civilās aizsardzības gatavība un tās reaģēšanas spēja mežu ugunsgrēku un citu postošo ugunsgrēku gadījumos, un šim nolūkam neatlaidīgi aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu;
12. aicina Komisiju meklēt iespēju iepriekš noorganizētai piekļuvei papildu rezervēm, kuras paredzētas, lai nodrošinātu ātru reaģēšanu uz smagiem ārkārtas gadījumiem, un kuras varētu būt pieejamas no citiem avotiem, tostarp no komerciālā tirgus; iesaka, ka izmaksas šādiem spēkiem, kuri tiek turēti gatavībā, būtu jāsedz saskaņā ar civilās aizsardzības finanšu instrumentu;
13. atzinīgi vērtē neseno Padomes 2007. gada 5. marta lēmumu, ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu, un uzskata, ka darbībām, par kurām saņem finansiālo palīdzību saskaņā ar šo instrumentu, ir uzskatāmi jāpauž Eiropas solidaritāte un jānodrošina turpmāka Eiropas pievienotā vērtība dabas katastrofu efektīvai pārvaldībai; tomēr pauž bažas, ka šim jaunajam instrumentam piešķirtā summa nebūs pietiekama, lai efektīvi īstenotu tā vērienīgos mērķus;
14. uzsver, ka jāveic stingrāki pasākumi, lai novērstu dabas katastrofas un šajā sakarā nepacietīgi gaida divus Komisijas pētījumus, kurus publicēs 2008. gadā un kuru mērķis radīt integrētu stratēģiju dabas katastrofu novēršanai; turklāt iesaka, lai Komisija apsvērtu iespējas izmantot atklātās koordinācijas metodi, lai novērstu dabas katastrofas, visaptveroši rūpējoties par teritorijām ar mērķi palielināt ūdenskrātuvju ūdens aiztures laiku, un visaptveroši rūpējoties par mežiem, lai cik vien iespējams samazinātu to ugunsnedrošību, kā arī uguns izplatīšanos un ātrumu; norāda uz to, ka izglābtā biomasa varētu būt viens no nosacījumiem, kas padarītu šādas darbības ekonomiski iespējamā;
15. aicina Komisiju veikt vairāk pētījumu par to kā uzlabot mežu aizsardzību pret ugunsnelaimēm, kā arī uzlabot mežu ugunsgrēku dzēšanas metodes un materiālus, pārskatīt plānošanu un zemes lietojumu; tāpēc mudina dalībvalstis izšķirīgi rīkoties lai uzlabotu un īstenotu mežu aizsardzības tiesisko regulējumu, kā arī atturēties no komercializācijas, reklasifikācijas un privatizācijas pasākumiem, tādējādi ierobežojot iejaukšanos un spekulāciju; uzskata šādā nolūkā ir jāliek lietā visa pieejamā ES pieredze un aprīkojums, arī satelītsistēmas;
16. pauž nožēlu par to, ka daudzi no šiem mežu ugunsgrēkiem ir sākušies ļaunprātīgas dedzināšanas dēļ, un pauž īpašas bažas par to, ka Eiropā pieaug to mežu ugunsgrēku skaits, kuri izraisījušies noziedzīgu ļaunprātīgas dedzināšanas nodarījumu rezultātā; aicina dalībvalstis stingrāk sodīt noziedzīgas darbības, kuru rezultātā tiek postīta vide, it īpaši tādas, kas izraisa mežu ugunsgrēkus; uzskata, ka ātra un efektīva izmeklēšana, kura nosaka

atbildību un pēc kuras seko atbilstīgs sods, varētu atturēt no nevērīgas un tīšas rīcības;

17. ir nobažījies par katastrofu skaita palielināšanos, kuras saskaņā ar speciālistu pausto viedokli, lielā mērā var būt saistītas ar klimata pārmaiņām; tādēļ aicina dalībvalstis darīt visu nepieciešamo Kioto protokolā noteikto mērķu īstenošanai, ka arī aicina Komisiju ierosināt iniciatīvas, lai garantētu Kioto protokolā noteikto saistību ievērošanu un to turpmākas īstenošanas kontroli; aicina Komisiju un visas attiecīgās valsts iestādes, nosakot budžetu un rezerves neparedzētiem izdevumiem, ņemt vērā klimata pārmaiņas un pieaugošo dabas katastrofu risku, piemēram plūdu un meža ugunsgrēku risku;
18. aicina Komisiju turpināt sadarbību ar dalībvalstu iestādēm, lai izstrādātu tādu politiku, kas ļauj samazināt ugunsgrēku ietekmi uz vidi; aicina īstenot meža atjaunošanas politiku, kas atbilstu bioklimatiskajiem apstākļiem un vides īpašībām; uzsver, ka ir jāvāc un jāreģistrē dati par katras dalībvalsts dabas resursiem, izveidojot „Valsts zaļo reģistru” — datubāzi, kas ir pieejama visiem iedzīvotājiem;
19. uzskata, ka bez kavēšanās jāveicina un jāatbalsta civilās aizsardzības brīvprātīgo darbība, palīdzot ar pamatapmācības pasākumiem un aprīkojumu, izmantojot progresīvās tehnoloģijas, jo brīvprātīgo darbība ir daļa no nozīmīgajiem dalībvalstīm pieejamiem resursiem, kad jādarbojas dabas katastrofu radītajās ārkārtas situācijās; aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis veicināt sabiedrības izpratni par mūsu mežu un meža resursu vērtību un to saglabāšanas priekšrocībām, sekmējot pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanu ar brīvprātīgo organizāciju vai citu paņēmieni palīdzību;
20. uzskata, ka viens no apmežoto platību ilgtermiņa aizsardzības un teritoriālās kopšanas priekšnoteikumiem ir ilgtspējīgu programmu izstrāde un tādu reģionālās un lauksaimniecības attīstības plānu īstenošana, kuru mērķis būtu novērst lauku iedzīvotāju došanos projām no lauku apvidiem, radīt lauku apvidos jaunus dažāda veida ienākumus, jo īpaši jaunākajai paaudzei, un izveidot modernizētu infrastruktūru, kas nepieciešama, lai lauku apvidiem piesaistītu ilgtspējīgu tūrismu un pakalpojumus;
21. uzsver, ka dabas katastrofas, un jo sevišķi mežu ugunsgrēki, šogad ievērojami apdraudējuši pieminekļus un arheoloģiskās vietas, kuri ir ļoti nozīmīga Eiropas kultūras mantojuma daļa; saistībā ar to vērš uzmanību uz apdraudējumu — lai gan novērstu — senajai Olimpījai, olimpisko spēļu dzimšanas vietai, un jo īpaši tās muzejam kā objektiem, kuri iekļauti Pasaules mantojuma sarakstā; aicina rast līdzekļus atjaunošanai, kas būtu nekavējoties pieejami, ja Eiropas kultūras mantojums tiktu postīts ilgstošu mežu ugunsgrēku dēļ;
22. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visas ugunsgrēka skartās meža teritorijas paliktu apmežotas un uz tām attiektos meža atjaunošanas programmas, un nodrošināt, ka netiek pieļautas nekādas izmaiņas zemes lietojumā, kā arī īstenot attiecīgos tiesību aktus par dabas saglabāšanu un pienācīgu zemes izmantošanu, tostarp par ilgtspējīgām lauksaimniecības un mežsaimniecības praksēm, ūdens pārvaldību un efektīvu riska pārvaldību, kā arī nekavējoties plānot apjomīgu atjaunošanas politiku tūrisma nozarei un skartajai vietējai ekonomikai;
23. aicina Komisiju uzraudzīt, lai dalībvalstīm pieejamie ārkārtas līdzekļi tiktu pienācīgi un efektīvi izmantoti dabas katastrofu seku likvidēšanā;

24. ierosina nosūtīt Eiropas Parlamenta delegāciju uz valstīm, kuras visvairāk skāra nesenās dabas katastrofas, lai paustu solidaritāti iedzīvotājiem, novērotu postījumu līmeni, kādi nodarīti cilvēkiem, īpašumiem, sociālajiem tīkliem, videi un ekonomikai un izdarītu nodēriņus secinājumus, lai nākotnē labāk novērstu līdzīgas ekstrēmas situācijas ES un labāk reaģētu uz tām;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.